Dosarul nr.3-3103/2023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc, Cristina Cibotari

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Igor Spînu împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, terți Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind anularea refuzului și repararea prejudiciului cauzat prin emiterea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

La data de 30 octombrie 2023, Spînu Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun.Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, terți Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitând:

- anularea actului administrativ individual defavorabil nr.2121 din 28.09.2023, prin care a fost respinsă cererea cu privire la emiterea actului administrativ individual favorabil destinatarului Spînu Igor, care acționează în propriul drept și în interesele copiilor săi *****, a.n. *****, și *****, a.n. *****, cu privire la repararea prejudiciului moral;
- anularea actului administrativ individual defavorabil nr. 2381 din 16.10.2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă privind anularea Deciziei nr.2121 din 28.09.2023;
- obligarea Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului să emită actul administrativ individual favorabil prin care să dispună repararea prejudiciului moral cauzat lui Spînu Igor, care acționează în propriul drept și în interesele copiilor săi, prin încălcarea drepturilor fundamentale constatată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021, judecător Paniș Alexei;

- obligarea Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului să emită actul administrativ individual favorabil prin care să dispună achitarea în beneficiul lui Spînu Igor, care acționează în propriul drept și în interesele copiilor săi *****, a.n. ***** și ***** a.n. *****, a prejudiciului moral în cuantum de 500 000 (cinci sute mii) lei, cauzat prin emiterea actului administrativ ilegal, constatat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021.

În motivarea acțiunii, reclamantul indică, că la data de 11 mai 2020, Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului a emis dispoziția nr. 427-d, prin care s-a dispus prelungirea termenului de plasament al copiilor *****, născută la *****, și *****, născută la *****, în centrul Municipal de Plasament și Reabilitare a Copiilor de Vârstă Fragedă din *****.

Ulterior, la 07 august 2020, Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului a expediat în adresa lui Spînu Igor răspunsul nr. S-837/4/20, S-837/5/20.

La data de 04 septembrie 2020, Spînu Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției municipale pentru protecția drepturilor copiilor, solicitând recunoașterea ca neîntemeiat a refuzului nr. S-837/20; S-837/5/20 din 07 august 2020, anularea dispoziției nr. 427-d din 11 mai 2020 „Cu privire la prelungirea termenului de plasament al copiilor *****, născută la ***** și *****, născută la *****, în centrul municipal de plasament și reabilitare a copiilor de vîrstă fragedă”, precum și obligarea autorității publice pârâte să înapoieze copii minori părintelui Spînu Igor.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021, judecător Paniș Alexei, acțiunea a fost admisă, fiind anulată ca ilegală dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 427-d din 11 mai 2020, precum și răspunsul nr. S-837/4/20, S-837/5/20 din 07 august 2020.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinau din 20.10.2021, apelul DGPDC a fost declarat inadmisibil și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021, judecător Paniș Alexei.

Reclamantul invocă prevederile art. 123 alin.(2) din Codul de Procedură Civilă, potrivit cărora faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoană.

În opinia reclamantului, prin activitatea administrativă a Direcției municipale pentru protecția drepturilor copiilor, și anume, prin emiterea dispoziției nr.427-d din 11 mai 2020, au fost încălcate drepturile copiilor săi, inclusiv dreptul de a locui în familie și dreptul de a fi educați și îngrijiți de unul dintre părinți. Acesta susține că separarea copiilor de tată a avut consecințe negative asupra acestora, iar aflarea lor în centrul de plasament a avut un impact negativ atât asupra stării fizice, cât și asupra celei psihologice, care, necesită un tratament de lungă durată.

Reclamantul consideră că încălcările constatate prin hotărârea judecătorească din 25 februarie 2021 i-au cauzat lui și copiilor săi un prejudiciu moral, pretinzând că acesta reprezintă o consecință directă a acțiunilor autorității publice care a emis actul administrativ ulterior anulat de instanța de judecată.

În acest context, reclamantul invocă prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile sale personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de

judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata unei despăgubiri.

Totodată, reclamantul face trimitere la art. 2037 Cod civil, potrivit căruia mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, atunci când vinovăția constituie o condiție a răspunderii, precum și de măsura în care despăgubirea poate aduce o satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Reclamantul invocă, de asemenea, prevederile art. 5 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, potrivit cărora autoritățile tutelare sunt obligate să întreprindă toate măsurile necesare pentru acordarea asistenței și suportului copiilor și familiilor acestora, în scopul prevenirii separării copilului de mediul familial sau, după caz, al reintegrării acestuia în familie.

Potrivit reclamantului, plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, se constată că menținerea acestuia alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al copilului.

În susținerea poziției sale, reclamantul face referire la constatările instanței de judecată expuse în hotărârea din 25 februarie 2021, prin care s-a reținut că, deși prevederile Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 și ale Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru protecția copilului aflat în dificultate stabilesc că plasamentul planificat se instituie pentru o perioadă determinată, autoritatea publică a decis prelungirea termenului de plasament pentru o perioadă nedeterminată, fapt apreciat de instanță ca fiind contrar normelor de drept și intereselor copiilor. Instanța a mai reținut că, prin dispoziția contestată, autoritatea publică a dispus în mod repetat prelungirea termenului de plasament stabilit încă la 14 februarie 2019, după o perioadă mai mare de un an de la aplicarea măsurii de protecție. De asemenea, instanța a menționat că, deși autoritatea publică a susținut că măsura era în interesul copiilor minori, în nota prezentată la 3 iunie 2020 de administrația Centrului municipal de plasament și reabilitare a copiilor de vârstă fragedă se indica faptul că minora ***** depășise vârsta pentru aflarea în plasament planificat în cadrul Centrului și se solicita identificarea unei alte forme de protecție, în interesul superior al copiilor.

Reclamantul invocă, totodată, prevederile Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, subliniind că, potrivit preambulului acesteia, familia constituie mediul natural pentru creșterea și bunăstarea copiilor, iar copilul trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste și înțelegere.

De asemenea, acesta face trimitere la art. 5 din Convenție, potrivit căruia statele părți respectă responsabilitățile, drepturile și îndatoririle părinților de a asigura, în conformitate cu capacitățile în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea și orientarea necesare în exercitarea drepturilor recunoscute de Convenție.

În opinia reclamantului, copiii săi s-au aflat în Centrul de plasament în temeiul unui act administrativ declarat ilegal și anulat de instanța de judecată, fapt care a condus la lezarea dreptului acestora de a locui în familie și de a beneficia de îngrijirea și educația părintelui. Reclamantul susține că separarea copiilor de tată, precum și aflarea lor în centrul de plasament, le-a cauzat un prejudiciu moral, inclusiv prin consecințele negative asupra stării lor fizice și psihologice.

Reclamantul relatează că, la 30 august 2023, a adresat Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului o cerere prin care a solicitat: - emiterea actului administrativ individual favorabil cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea drepturilor

fundamentale, constatat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25.02.2021; - dispunerea achitării în beneficiul lui Spînu Igor a prejudiciului moral în mărime de 50 000 (cinci zeci de mii) lei, cauzat prin emiterea actului administrativ ilegal, constatat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25.02.2021; - dispunerea achitării în beneficiul copiilor săi a câte 225 000 lei pentru fiecare.

La data de 28 septembrie 2023 a recepționat actul administrativ individual defavorabil nr. 2121 din 28.09.2023, prin care Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a refuzat să dea curs cererii menționate.

Nefiind de acord cu soluția autorității publice, la data de 29 septembrie 2023, a înaintat cerere prealabilă, înregistrată cu nr. 2381 din 02.10.2023, prin care a solicitat anularea actului administrativ nr. 2121 din 28 septembrie 2023, emiterea actului administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral și dispunerea achitării în beneficiul său și al copiilor a prejudiciului moral în cuantum total de 500 000 lei.

La data de 18 octombrie 2023, a recepționat actul administrativ individual defavorabil nr. 2381 din 16.10.2023, prin care Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul consideră că, prin emiterea dispoziției nr. 427-d din 11 mai 2020, autoritatea publică a admis încălcări ale drepturilor sale și ale copiilor săi, iar anularea actului administrativ prin hotărârea instanței de judecată constituie temei pentru repararea prejudiciului moral cauzat.

Autoritatea publică pârâtă, fiind înștiințată despre necesitatea prezentării referinței, în termenul stabilit de instanța de judecată nu și-a exercitat dreptul de a depune referință asupra cererii de chemare în judecată și nu a prezentat obiecții cu privire la acțiunea înaintată.

În ședința de judecată, reclamantul Spînu Igor, fiind asistat de avocatul Bucliș Iurie, a solicitat admiterea acțiunii conform motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului, Catana Nicolae, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentantul terțului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând prin cererea din 20 decembrie 2023 examinarea cauzei în lipsa sa. (f.d.63-65)

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și de drept prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în cauză și prin raportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este întemeiată parțial și pasibilă de a fi admisă în parte, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d)

constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în vederea valorificării drepturilor și intereselor sale legitime, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile și în termenul prevăzut de lege, fiind întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii.

În ceea ce privește competența de soluționare a cauzei, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, competența de examinare a prezentei acțiuni revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), motiv pentru care acțiunea a fost depusă cu respectarea normelor de competență materială și teritorială.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanţă cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În același timp, conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu, în temeiul art. 22 și art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiectul examinării prezentei cauze îl constituie anularea actelor administrative și obligarea autorității pârâte să emită actul administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral cauzat.

Din materialele cauzei, instanța reține că, la data de 4 septembrie 2020, Spînu Igor a depus cerere de chemare în judecată, contestând dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 427-d din 11 mai 2020 „Cu privire la prelungirea termenului de plasament al copiilor *****, născută la ***** și *****, născut la *****, în Centrul municipal de plasament și reabilitare a copiilor de vârstă fragedă”, precum și răspunsul nr. S-837/4/20 nr. S-837/5/20 din 7 august 2020. (f.d. 15-19)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, nr. 3-2124/2020 din 25 februarie 2021, au fost anulate ca ilegale răspunsul nr. S-837/4/20 nr. S-837/5/20 din 7 august 2020, precum și dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 427-d din 11 mai 2020. (f.d. 20-29)

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 3a-854/2021 din 20 octombrie 2021, apelul declarat de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a fost declarat inadmisibil, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021. (f.d. 31-32)

În acest context, la data de 30 august 2023, Spînu Igor s-a adresat Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului cu o cerere prin care a solicitat emiterea unui act administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral cauzat lui și copiilor săi prin emiterea actului administrativ declarat ilegal prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021, precum și dispunerea achitării în beneficiul său a prejudiciului moral în cuantum de 50 000 lei și a câte 225 000 lei în beneficiul fiecăruia dintre copiii săi, ***** și *****. (f.d. 38-40)

Prin răspunsul nr. 2121 din 28 septembrie 2023, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a respins cererea lui Spînu Igor privind repararea prejudiciului moral. (f.d.43-44)

La data de 29 septembrie 2023, Spînu Igor a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 2121 din 28 septembrie 2023, emiterea actului administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral și dispunerea achitării prejudiciului moral în cuantum de 500 000 lei. (f.d.45-47)

Prin răspunsul nr. 2381 din 16 octombrie 2023, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată. (f.d.48)

Totodată, instanța reține că, la data de 06 octombrie 2023, Spînu Igor a depus cerere prealabilă în adresa Consiliului Municipal Chișinău, prin care a solicitat emiterea unui act administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral, cu încasarea din contul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului în beneficiul său, în calitate de reprezentat legal al copiilor minori ***** și *****, a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. (f.d.49-50)

Reclamantul nu a recepționat un răspuns din partea Consiliului municipal Chișinău asupra cererii prealabile menționate.

În consecință, la data de 30 octombrie 2023, Spînu Igor a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d.7-12)

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este întemeiată în parte și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Instanța reține că, potrivit dispozițiilor Codului administrativ, contenciosul administrativ are drept scop protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor împotriva activității ilegale a autorităților publice, realizată în exercitarea puterii publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit(ă) de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

Totodată, potrivit art. 20 din același Cod, dacă prin activitatea administrativă se încalcă un drept al unei persoane, aceasta poate solicita instanței de judecată apărarea dreptului său prin intermediul acțiunii în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice trebuie să acționeze în conformitate cu legea, iar potrivit art. 5 din același Cod, activitatea administrativă cuprinde actele administrative individuale și normative, contractele administrative, actele reale, precum și operațiunile administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termen legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Totodată, potrivit art. 2006 din Codul civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau prin nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică se repară integral de către autoritatea publică. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1).

Raportând normele de drept menționate la circumstanțele cauzei, instanța reține că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, nr. 3-2124/2020 din 25 februarie 2021, au fost anulate ca ilegale răspunsul nr. S-837/4/20, nr. S-837/5/20 din 07 august 2020, precum și dispoziția Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 427-d din 11 mai 2020, prin care a fost dispusă prelungirea termenului de plasament al copiilor ***** și ***** în Centrul municipal de plasament și reabilitare a copiilor de vârstă fragedă.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 3a-854/2021 din 20 octombrie 2021, apelul declarat de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a fost declarat inadmisibil, fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Prin urmare, hotărârea judecătorească prin care a fost constatată ilegalitatea actelor administrative menționate a rămas irevocabilă.

Instanța reține că, potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză soluționată anterior sunt obligatorii pentru instanța care judecă o altă cauză între aceleași persoane și nu pot fi repuse în discuție.

În acest context, la 30 august 2023, Spînu Igor s-a adresat Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău cu o cerere prin care a solicitat emiterea unui act administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea drepturilor constatate prin hotărârea judecătorească irevocabilă, solicitând achitarea sumei de 50 000 lei în beneficiul său și a câte 225 000 lei pentru fiecare dintre copiii săi.

Însă, prin răspunsul nr. 2121 din 28 septembrie 2023, autoritatea publică a respins cererea reclamantului, iar ulterior, prin răspunsul nr. 2381 din 16 octombrie 2023, autoritatea publică a respins și cererea prealabilă.

Instanța constată că, prin emiterea răspunsurilor nr. 2121 din 28 septembrie 2023 și nr. 2381 din 16 octombrie 2023, autoritatea publică a refuzat repararea prejudiciului moral pretins de reclamant, deși ilegalitatea actului administrativ care a stat la baza solicitării acestuia a fost constatată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Or, ilegalitatea actului administrativ fiind constatată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, persoana vătămată este îndreptățită să solicite repararea prejudiciului cauzat prin actul administrativ ilegal.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța reține că, potrivit art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor fizice sau psihice cauzate persoanei, de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, precum și de alte circumstanțe relevante ale cauzei.

În speță, instanța apreciază că actul administrativ declarat ilegal a vizat prelungirea plasamentului copiilor minori ai reclamantului într-o instituție de protecție a copilului, ceea ce a afectat în mod direct exercitarea de către acesta a relațiilor familiale cu copiii săi.

Prin urmare, având în vedere natura drepturilor afectate, durata efectelor dispoziției Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului nr. 427-d din 11 mai 2020, faptul că ilegalitatea acesteia a fost constatată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, precum și consecințele acesteia asupra reclamantului, instanța constată existența unui prejudiciu moral susceptibil de reparare.

La stabilirea cuantumului despăgubirii, instanța ține cont de caracterul și gravitatea atingerii aduse drepturilor reclamantului, de durata efectelor actului administrativ, precum și de consecințele suportate de reclamant, apreciind ca fiind necesară acordarea unei satisfacții echitabile pentru prejudiciul moral cauzat.

În aceste condiții, instanța apreciază că suma de 50 000 (cincizeci mii) lei este de natură să asigure o reparație echitabilă și proporțională pentru prejudiciul moral cauzat reclamantului Spînu Igor ca urmare a încălcării drepturilor sale, constatată prin hotărârea judecătorească irevocabilă.

Prin urmare, refuzul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău nr. 2121 din 28 septembrie 2023 și răspunsul nr. 2381 din 16 octombrie 2023, prin care cererea reclamantului și cererea prealabilă au fost respinse, urmează a fi anulate ca ilegale.

Totodată, pentru restabilirea dreptului vătămat, autoritatea publică urmează a fi obligată să emită un act administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral cauzat lui Igor Spînu prin încălcarea drepturilor constatate prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 25 februarie 2021, în sumă totală de 50 000 (cincizeci mii) lei.

În ceea ce privește celelalte pretenții formulate de reclamant, instanța constată că acestea nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial acțiunea depusă de Igor Spînu.

Se anulează refuzul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău nr.2121 din 28.09.2023 și răspunsul nr.2381 din 16.10.2023 pe marginea cererii prealabile, ca ilegale.

Se obligă Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului să emită act administrativ individual favorabil privind repararea prejudiciului moral cauzat lui Igor Spînu prin încălcarea drepturilor constatate prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25.02.2021 în sumă totală de 50 000 (cincizeci mii) lei.

În rest pretențiile din acțiunea depusă de Igor Spînu, se resping ca neîntemeiate.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac